

ΤΟ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

Αρ. Φύλλου 4

Ιανουάριος-Φεβρουάριος 2010

Εντακτική ομάδα: ΣΤ' τάξη

43^{ου} Δημοτικού

GRAFFITI

Μια δραστηριότητα στην οποία συμμετείχε το σχολείο μας και συγκεκριμένα η ΣΤ' τάξη ήταν η δημιουργία γκράφιτι (graffiti). **Γκράφιτι** είναι η **επιγραφή ή παράσταση περιεχόμενου σε τοίχο**.

Ήρθαν, λοιπόν, δύο κύριοι από τη ΔΕΠΑΠ (Δημοτική Επιχείρηση Πολιτιστικής Ανάπτυξης Πάτρας) και μας μίλησαν για τα γκράφιτι. Στην αρχή μας έδωσαν λευκά χαρτιά, στα οποία έπρεπε να απεικονίσουμε τις απόψεις στο θέμα «Η μόλυνση του περιβάλλοντος». Είναι ένα ζήτημα που απασχολεί όλη την ανθρωπότητα και που πρέπει να ευαισθητοποιηθούν ακόμα και εκείνοι που με τον έναν ή τον άλλο τρόπο «αντιστέκονται».

Έπειτα από διάφορα σχέδια και συνθηματικές φράσεις, καταλήξαμε σ' ένα συνδυασμό τριών ζωγραφιών. Η κεντρική ιδέα ήταν η Γη με ένα μεγάλο μεγενθυτικό φακό που δείχνει το κακό που κάνουμε στον πλανήτη μας (Κ. Δημητρόπουλος). Μέσα στο φακό φαίνονται τα εργοστάσια, τα σκουπίδια που έχουν συμβάλει σ' αυτή την τρομερή ρύπανση (Χ. Πουλής) και το σύνθημα «**ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ ΑΛΛΑΖΟΥΝ... ΣΥΝΤΟΜΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ**» (Γ. Στασινός).

Στη συνέχεια περάσαμε στο χώρο όπου θα ζωγραφίζαμε την εικόνα μας. Με τη βοήθεια των δύο κυρίων σχεδιάσαμε τα περιγράμματα, πήραμε τα πινέλα και τα χρώματα και με τις ειδικές στολές μας (κατασκευασμένες από νάιλον σακούλες σκουπιδιών και γάντια μιας χρήσης) ξεκινήσαμε τη δημιουργική μας καλλιτεχνική έκφραση. Μαζί μ' αυτό σχεδιάσαμε και ένα καταπράσινο δέντρο με πολύχρωμα λουλούδια και χορτάρι, για να τονίσουμε την αντίθεση και τη σημασία της προστασίας του πλανήτη μας.

Το αποτέλεσμα; **ΦΟΒΕΡΟ!!!** Έντονα χρώματα που φωτίζουν το σχολείο μας. Αρέσει ή δεν αρέσει, είναι καθαρά υποκειμενικό ζήτημα. Όλοι όμως πρέπει να προσέξουμε το μήνυμα που θέλει να περάσει η προσπάθειά μας αυτή. Μην αδιαφορείτε στα σημάδια που μας στέλνει η Γη μας. Νοιαστείτε κι εσείς, βάζοντας ο καθένας το δικό του λιθαράκι, μικρό ή μεγάλο.

ΣΩΣΤΕ ΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΗ ΜΑΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

«Η πεντάμορφη και το τέρας»

Τα παιδιά του σχολείου μας είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν τη θεατρική παράσταση «**Η πεντάμορφη και το τέρας**» στον πολυχώρο **ΠΟΛΙΤΕΙΑ**. Το έργο ήταν μια διασκευή της κας Ξένιας Καλογεροπούλου. Δεν ήταν, λοιπόν, το κλασικό αυτό παραμύθι, που λίγο πολύ όλοι γνωρίζουμε.

Τα σκηνικά, αν και λιτά, έδιναν το δικό τους στίγμα. Τα κοστούμια ήταν προσεγμένα και οι ηθοποιοί ήταν και αυτοί αρκετά καλοί στους ρόλους τους.

Η ιστορία μιλούσε για έναν πατέρα με τις τρεις κόρες του, που περίμεναν τρία καράβια γεμάτα με τις προίκες των κοριτσιών. Αφού χάθηκαν τα καράβια και οι προίκες, ο πατέρας αγωνιούσε για το μέλλον των παιδιών του.

Έπειτα από μια σειρά γεγονότων, η κοπέλα – η πεντάμορφη – συνάντησε το τέρας. Στην αρχή το μίσησε. Στο τέλος, όμως, ερωτεύτηκε την εσωτερική του ομορφιά και η εξωτερική του εμφάνιση δεν είχε καμία πλέον σημασία. Το τέρας της είχε δώσει την εντολή να μην ανοίξει ποτέ το παράθυρο, διότι δεν ήθελε να μπει φως στον πύργο του! Κάποια μέρα η πεντάμορφη (που ήταν η πιο όμορφη από τις τρεις αδελφές) άνοιξε το παράθυρο και μπήκε μέσα στον πύργο άπλετο το ζεστό φως του ήλιου. Τότε συνέβη κάτι αναπάντεχο... Το τέρας μεταμορφώθηκε σε έναν όμορφο άντρα! Η πεντάμορφη και το «τέρας» παντρεύτηκαν και έζησαν ευτυχισμένοι.

Πιστεύουμε πως ήταν μια πολύ ωραία θεατρική παράσταση, αν και ορισμένα από τα παιδιά που την παρακολούθησαν έχουν αντίθετη άποψη. Όσοι από εσάς δεν ήρθατε, χάσατε μια περιπετειώδη, ρομαντική, γλυκιά ιστορία, που έχει ως ηθικό δίδαγμα το εξής: **Ποτέ δεν κρίνουμε κάποιον από την εξωτερική του εμφάνιση, αλλά από τα ευγενικά του αισθήματα και τη γνησιότητα του χαρακτήρα του!**

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΕΣ

Στις 30 Ιανουαρίου, κάθε χρόνο, γιορτάζουμε τη μνήμη των Τριών Ιεραρχών, όπως καθιερώθηκε από το 1100 μ.Χ.. Η γιορτή τους, από το 1842, λέγεται και *Γιορτή των Γραμμάτων*, μια και οι Τρεις Ιεράρχες ήταν *Μεγάλοι Δάσκαλοι* αλλά και *Πατέρες της Εκκλησίας*.

Η γιορτή τους είναι γιορτή της παιδείας και των γραμμάτων, γιορτή των δασκάλων και των μαθητών.

Οι Τρεις Ιεράρχες, ήταν άνθρωποι μορφωμένοι, σοφοί δάσκαλοι, φημισμένοι ρήτορες και συγγραφείς. Προσέφεραν πάρα πολλά στα γράμματα, διαθέτοντας ολόκληρη την περιουσία τους.

Μελέτησαν τους αρχαίους κλασικούς συγγραφείς και φιλοσόφους, και κατόρθωσαν να συμφιλώσουν το Αρχαίο Ελληνικό Πνεύμα με την Χριστιανική Πίστη. Απέρριψαν τα ειδωλολατρικά στοιχεία και ακολούθησαν τη συμβουλή του Αποστόλου Παύλου «να δοκιμάζουμε τα πάντα αλλά να κρατάμε το καλό».

Έστησαν γέφυρες ανάμεσα στο κλασικό και το σύγχρονο, ανάμεσα στη γνώση και την αρετή, ανάμεσα στην αναζήτηση της επιστημονικής αλήθειας και την πραγματική αλήθεια της αγάπης, ανάμεσα στη θεωρία και στην πράξη, τον Ελληνισμό και το Χριστιανισμό.

Όλοι οι φτωχοί, οι άρρωστοι, τα ορφανά και οι ηλικιωμένοι έβρισκαν καταφύγιο κοντά τους. Η μεγάλη τους καρδιά και η χριστιανική ψυχή τους γίνονταν στέγη για όσους είχαν ανάγκη.

Ήταν τόση η καλοσύνη και η φιλανθρωπία τους, που δεν υπολόγισαν τα πλούτη και τα χρήματά τους. Τίποτα δεν κράτησαν για τον εαυτό τους. Όλα τα υπάρχοντά τους τα διέθεσαν για να δώσουν χαρά στους συνάνθρωπούς τους.

Πολλές φορές οι Ιεράρχες με τα ίδια τους τα χέρια, έδεναν τις πληγές των αρρώστων. Τίποτε δεν τους φόβιζε. Ακόμη και τους λεπρούς περιποιούνταν.

Οι Τρεις Ιεράρχες δίδασκαν τη Χριστιανική θρησκεία και το Λόγο του Θεού με πάθος. Έτσι ήρθαν αντιμέτωποι με βασιλιάδες και άρχοντες.

Δίκαια, λοιπόν, ονομάστηκαν Μεγάλοι Πατέρες της Εκκλησίας και Προστάτες των Γραμμάτων και των Σχολείων.

Ο ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ἢ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ο ΜΕΓΑΣ

Γεννήθηκε το 330 μ.Χ. στην Νεοκαισάρεια του Πόντου. Ανήκε σε οικογένεια ευσεβών ανθρώπων. Ο πατέρας του ήταν Ρήτορας και Διδάσκαλος, η μητέρα του, η Εμμελεία ήταν κόρη μάρτυρα του Χριστιανισμού, η δε γιαγιά του (μητέρα του πατέρα του) Μαρκίνα ήταν μαθήτρια του Γρηγορίου του Θαυματουργού.

Η ευσεβής μητέρα του και γιαγιά του έπαιξαν αποφασιστικό ρόλο στην Αγωγή του Βασιλείου. Τα πρώτα γράμματα του τα δίδαξε ο πατέρας του. Μετά φοίτησε στις Σχολές της Καισαρείας της Καππαδοκίας η οποία υπήρξε η δεύτερη πατρίδα του, και του Βυζαντίου. Τέλος στην Φιλοσοφική Σχολή των Αθηνών την ονομαστή Νεοπλατωνική στην οποία αργότερα φοίτησε και ο Ιουλιανός "ο Παραβάτης", ο κατόπιν Αυτοκράτορας του Βυζαντίου.

Μετά από τέσσερα και πλέον χρόνια μυήθηκε σχεδόν όλες τις γνώσεις του καιρού εκείνου. Σπούδασε Ρητορική, Φιλοσοφία, Γεωμετρία, Αστρονομία, Ιατρική, Γραμματική...

Επέστρεψε στην Καισαρεία το 366 μ.Χ. περίπου, βαφτίστηκε και αποφάσισε να ακολουθήσει τον Μοναχικό Βίο. Για να γνωρίσει το πραγματικό πνεύμα του

Μοναχισμού, επισκέφτηκε τους πιο διάσημους Ασκητές της Συρίας, Παλαιστίνης, Μεσοποταμίας, Αιγύπτου.

Τέλος, αφού μοίρασε την περιουσία του στους φτωχούς, αποσύρθηκε σε έρημη περιοχή κοντά στην Νεοκαισάρεια του Πόντου. Εκεί τον επισκέφτηκε ο ισάδελφός (φίλος) του Γρηγόριος ο Ναζιανζηνός. Οι δύο μαζί προσευχόμενοι, διαλογιζόμενοι, συνέταξαν Μοναχικούς Κανόνες οι οποίοι χρησίμευσαν αργότερα ως βάση του Μοναχικού βίου.

Το 362 μ.Χ. ο Επίσκοπος Καισαρείας Ευσέβιος, καλεί τον Βασίλειο κοντά του και τον χειροτονεί Διάκονο, μετά σε Πρεσβύτερο (Ιερέα) για να τον έχει βοηθό στην εξάσκηση των ποιμαντορικών του καθηκόντων.

Το 370 μ.Χ. έγινε Επίσκοπος μετά τον θάνατο του Ευσέβιου. έγινε πρότυπο Εκκλησιαστικού Ποιμένα. Αγωνίστηκε κατά του Αρειανισμού (Αίρεσης της εποχής εκείνης) τον οποίο προστάτευε ο Αυτοκράτορας Ουάλης.

Η Κοινωνική του Δράση ήταν άφραστη και ιδιαίτερα οι φιλανθρωπίες του. Όταν ξέσπασε λιμός (=πείνα) το 368 μ.Χ. στην Καισαρεία όχι μόνο βοηθούσε το ποιμνιό του αλλά ίδρυσε συγκρότημα φιλανθρωπικών ιδρυμάτων: Φτωχοκομείο, Γηροκομείο, Ορφανοτροφείο, Νοσοκομείο, το οποίο και υπήρξε το πρώτο οργανωμένο Νοσοκομείο της εποχής αυτής η περίφημη ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΑ.

Ο υπέρ ασκητικός βίος του Βασιλείου και η ακούραστη Εκκλησιαστική και Κοινωνική Δράση του κλόνισαν την ευαίσθητη υγεία του, και πέθανε την 1η Ιανουαρίου του 379 μ.Χ. σε ηλικία 49 ετών.

Ήδη από την εποχή που ζούσε τον αποκαλούσαν Μέγα για την πίστη του, την σοφία του, την σωφροσύνη του και ιδιαίτερα για την φιλανθρωπία του και γενναιοδωρία του.

Η γενναιοδωρία του θεωρείται και η αιτία της ανταλλαγής των δώρων την 1η Ιανουαρίου κάθε χρόνο. Η Εκκλησία τον τιμά ως Άγιο. Έγραψε σπουδαιότατα συγγράμματα, τα οποία συμπεριλαμβάνονται στους τόμους της Πατρολογίας. Διαιρούνται σε δογματικά, πρακτικά και επιστολές.

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ονομάστηκε Χρυσόστομος για τις ρητορικές του ικανότητες. Γεννήθηκε το 345 στην Αντιόχεια της Συρίας. Γονείς του ήταν ο ανώτερος αξιωματικός Σεκούνδος και η ευσεβής Ανθούσα. Πολύ νωρίς έμεινε ορφανός από τον πατέρα του και το βάρος της ανατροφής και μόρφωσής του έπεσε στην ενάρετη Ανθούσα.

Ύστερα από τη γενική εκπαίδευση, ο Ιωάννης, σπούδασε ρητορική στη σχολή του περίφημου δασκάλου της εποχής εκείνης, του εθνικού Λιβάνιου.

Μετά τις λαμπρές φιλοσοφικές και νομικές σπουδές του, ο Ιωάννης άσκησε στην Αντιόχεια το επάγγελμα του δικηγόρου. Γρήγορα όμως τον τράβηξαν οι θεολογικές σπουδές και όταν βαπτίστηκε, άρχισε να ζει ασκητική ζωή.

Ύστερα από μερικά χρόνια ασκητικής ζωής, ο Ιωάννης δέχτηκε τη χάρη της ιεροσύνης και υπηρέτησε την Εκκλησία. Με τα λαμπρά του κηρύγματα και κυρίως μα το έξοχο παράδειγμά του μαγνήτιζε τις ψυχές των πιστών. Είχε κατορθώσει να τρέφει καθημερινά πάνω από 3.000 φτωχούς.

Η φήμη και το καλό όνομά του έγιναν γνωστά σε όλη τη Βυζαντινή Αυτοκρατορία και ο βασιλιάς Αρκάδιος τον πήρε στην Κωνσταντινούπολη. Εκεί τον εξέλεξαν Αρχιεπίσκοπο.

Στα φλογερά του κηρήγματα καλούσε σε ηθική εξυγίανση της κοινωνίας και ασκούσε αυστηρή κριτική στον κλήρο και στους κυβερνώντες προκαλώντας τις αντιδράσεις της αυτοκράτειρας Ευδοξίας και των εκκλησιαστικών κύκλων. Εκθρονίστηκε και καταδικάστηκε σε εξορία. Αλλά ο λαός πέτυχε την ματαίωσή της.

Σύντομα όμως ακολούθησε άλλη μόνιμη και μαρτυρική στην Αρμενία και αργότερα στην Πιτυούντα του Πόντου.

Στο δρόμο κι ενώ βρισκόταν στα Κόμανα του Πόντου, πέθανε από τις κακουχίες και τις στερήσεις στις 14 Σεπτεμβρίου του 407.

Παρά ταύτα όμως, αναγνωρίστηκαν οι πολύτιμες υπηρεσίες του και αποκαταστάθηκε η μνήμη του.

Ύστερα από 30 χρόνια το λείψανό του μεταφέρθηκε στην Κωνσταντινούπολη και τοποθετήθηκε στο ναό των Αγίων Αποστόλων.

Ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος διακρίθηκε για τη ρητορική του τέχνη. Τα λόγια, η διδασκαλία και το κήρυγμά του συγκινούσαν όλους τους ανθρώπους. Γι' αυτό τον ονόμασαν «Χρυσόστομο», δηλαδή στόμα χρυσό.

Ακόμα και σήμερα, «των αρετών το θησαύρισμα», καθώς τον ονόμασαν, εξακολουθεί να μας φωτίζει με τα πολλά του συγγράμματα. Ανάμεσα σ' αυτά ιδιαίτερη θέση κατέχει η Θεία Λειτουργία που φέρει τ' όνομά του.

Η Εκκλησία μας τιμάει τη μνήμη του στις 13 Νοεμβρίου, στις 27 Ιανουαρίου (Ανακομιδή) και στις 30 Ιανουαρίου μαζί με τους άλλους δύο Ιεράρχες.

Ο ΑΓΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ

Γεννήθηκε το 329 μ.Χ. στην Αριανζό, κωμόπολη της Καππαδοκίας, από τον Γρηγόριο, επίσκοπο Ναζιανζού (+1η Ιανουαρίου) και την Νόννα (+5 Αυγούστου). Έχει δύο αδέρφια: τον Καισάρειο και τη πασίγνωστη για την ευσεβεία της αδερφή Γοργονία.

Στη Ναζιανζό, διδάσκεται τη στοιχειώδη εκπαίδευση, ενώ τη μέση στη Καισάρεια, όπου γνωρίζεται με το συμμαθητή του Μ. Βασίλειο. Έπειτα, πηγαίνει κοντά σε περίφημους διδασκάλους της ρητορικής στη Παλαιστίνη και στην Αλεξάνδρεια και, τέλος, στα Πανεπιστήμια της Αθήνας. Οι σπουδές του διήρκεσαν 13 ολόκληρα χρόνια (από 17 έως 30 ετών).

Μετά τις σπουδές στην Αθήνα ο Γρηγόριος επιστρέφει στη πατρίδα του μολονότι του προσέφεραν έδρα Καθηγητή Πανεπιστημίου. Εκεί, ο πατέρας του, επίσκοπος Ναζιανζού, τον χειροτονεί πρεσβύτερο. Αλλά ο Άγιος Γρηγόριος προτιμά την ησυχία του αναχωρητηρίου στο Πόντο, κοντά στο φίλο του Βασίλειο, για περισσότερη άσκηση στη πνευματική ζωή.

Μετά, όμως, από θερμές παρακλήσεις των δικών του, επιστρέφει στην πατρίδα του και μπαίνει στην ενεργό δράση της Εκκλησίας. Στα 43 του χρόνια ο Θεός τον ανύψωσε στο επισκοπικό αξίωμα. Έδρα του ορίστηκε η περιοχή των Σασίμων την οποία ποτέ δεν ποίμανε λόγω των Αρειανών κατοίκων της.

Όμως, ο θάνατος έρχεται να πληγώσει τη ψυχή του, με αλληπάλληλους θανάτους συγγενικών προσώπων. Πρώτα του αδερφού του Καισαρείου, έπειτα της αδερφής του Γοργονίας, μετά του πατέρα του και, τέλος, της μητέρας του Νόννας. Μετά απ' αυτές τις θλίψεις, η θεία Πρόνοια τον φέρνει στην Κωνσταντινούπολη (378), όπου υπερασπίζεται με καταπληκτικό τρόπο την Ορθοδοξία και χτυπά καίρια τους Αρειανούς, που είχαν πλημμυρίσει την Κωνσταντινούπολη.

Η κατάσταση ήταν πολύ δύσκολη. Όλοι οι ναοί της Βασιλεύουσας ήταν στα χέρια των αιρετικών. Όμως ο Άγιος δεν απελπίζεται. Μετατρέπει ένα δωμάτιο στο σπίτι που τον φιλοξενούσαν σε ναό και του δίνει συμβολικό όνομα. Ονομάζει το ναό Αγία Αναστασία δείγμα ότι πίστευε στην ανάσταση της Ορθόδοξης Πίστης.

Οι αγώνες είναι επικίνδυνοι. Οι αιρετικοί ανεβασμένοι πάνω στις σκεπές των σπιτιών του πετούν πέτρες και έτσι ο Άγιος Γρηγόριος δοκιμάζεται πολύ. Στο ναό της Αγίας Αναστασίας εκφωνεί τους περίφημους πέντε θεολογικούς λόγους που

του έδωσαν δίκαια τον τίτλο του Θεολόγου.

Μετά το σκληρό αυτό αγώνα, ο Μ. Θεοδόσιος τον αναδεικνύει Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως (381). Η Β΄ Οικουμενική Σύνοδος τον αναγνώρισε ως Πρόεδρό της. Όμως μια μερίδα επισκόπων τον αντιπολιτεύεται για ευτελή λόγο. Τότε ο Γρηγόριος, αηδιασμένος, δηλώνει τη παραίτησή του, αναχωρεί στη γενέτειρά του Αριανζό και τελειώνει με ειρήνη τη ζωή του, το 390.

Άφησε μεγάλο συγγραφικό έργο. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν τα φιλοσοφημένα 408 ποιήματά του 18.000 περίπου στίχων. Είναι από τα μεγαλύτερα πνεύματα του Χριστιανισμού και από τους λαμπρότερους αθλητές της ορθόδοξης πίστης.

Η τίμια κάρα του φυλάσσεται στην Ιερά Μονή Βατοπεδίου, στο Άγιο Όρος.

Η Εκκλησία εορτάζει τη μνήμη του στις 25 Ιανουαρίου.

ΤΣΙΚΝΟΠΕΜΠΤΗ

Τσικνοπέμπτη είναι η Πέμπτη της δεύτερης εβδομάδας (της κρεατινής) του Τριωδίου. Ο εορτασμός αυτής της μέρας είναι ένα έθιμο που δεν γνωρίζουμε από πού προέρχεται. Βασικό χαρακτηριστικό του είναι το ψήσιμο «τσίκνισμα» κρέατος στα κάρβουνα. Από εκεί έχει πάρει και το όνομα της η ημέρα. Πέρα από το ψήσιμο του κρέατος, κάθε τόπος έχει και τις δικές του συνήθειες εορτασμού της Τσικνοπέμπτης. Μερικές από αυτές είναι:

Σέρρες

Στις αλάνες ανάβονται μεγάλες φωτιές στις οποίες αφού ψήσουν κρέας, πηδούν από πάνω τους. Τέλος κάποιος από την παρέα με χιούμορ, αναλαμβάνει να κάνει «προξενιά» ανακατεύοντας ταυτόχρονα την θράκα της φωτιάς με μία βέργα.

Κομοτηνή

Εδώ την Τσικνοπέμπτη καφαλίζουν την κότα που θα φαγωθεί την επόμενη Κυριακή (Κυριακή της Απόκριω). Επίσης τα αρραβωνιασμένα ζευγάρια ανταλλάσσουν αυτήν την ημέρα βρώσιμα δώρα. Ο άντρας στέλνει στην αρραβωνιαστικιά του μια κότα, τον λεγόμενο κούρκο, ενώ εκείνη του στέλνει μπακλαβά και μια κότα γεμιστή. Ο έρωτας εξάλλου περνάει από το στομάχι.

Κέρκυρα

Την ημέρα αυτή, στην παλιά πόλη της Κέρκυρας, τελούνται τα «Κορφιάτικα Πετεγολέτσια» ή «Κουτσομπολιά» ή «Πέτε Γόλια». Σύμφωνα με το έθιμο, οι γυναίκες βγαίνουν στα παράθυρα των καντουιών και κουτσομπολεύουν στην ντοπιολαλιά τους. Ακολουθούν καντάδες όπου με αυτές «κλείνει» το έθιμο.

Σκόπελος

Στο χωριό Κλήμα της Σκοπέλου, οι κάτοικοι, αφού φάνε και τραγουδήσουν στα σπίτια τους, ξεχύνονται στις γειτονιές και χορεύοντας συγκεντρώνονται όλοι στο Πεύκο όπου και συνεχίζουν το γλέντι μέχρι το πρωί.

Πελοπόννησος

Σε όλη την περιφέρεια την Τσικνοπέμπτη σφάζουν χοιρινά από τα οποία φτιάχνονται λογιών λογιών καλούδια. Η πηχτή, οι τσιγαρίδες, τα λουκάνικα, η γουρναλοφή και το παστό είναι ορισμένα από αυτά.

Ιδιαίτερα στην **Πάτρα** έχουμε το έθιμο της Κουλουρούς. Η Γιαννούλα η Κουλουρού πιστεύει λανθασμένα δύο πράγματα. Το πρώτο ότι ο Ναύαρχος Ουίλσον είναι τρελά ερωτευμένος μαζί της και το δεύτερο ότι έρχεται να την παντρευτεί. Έτσι λοιπόν, ντύνεται νύφη και με την συνοδεία των Πατρικών πηγαίνει στο λιμάνι της πόλης για να προϋπαντήσει τον καλό της. Γύρω της ο κόσμος ξεφαντώνει και διασκεδάζει με τα καμώματα της.

ΠΑΤΡΙΝΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ

Αν και δεν είναι ευρέως τόσο γνωστό, όσο κάποια άλλα μεσογειακά και κεντροευρωπαϊκά καρναβάλια, το Πατρινό Καρναβάλι περιλαμβάνεται στα κορυφαία της Ευρώπης. Είναι το πολυπληθέστερο σε συμμετοχή μεταμφιεσμένων (40.000 στη μεγάλη παρέλαση) μαζί με αυτό του Νότιγχαμ στο Λονδίνο και είναι αναμφισβήτητα πρώτο στην Ευρώπη σε συμμετοχή νέων και γι' αυτό πρώτο σε κέφι και σε πάθος.

Ξεκίνησε πριν 180 χρόνια περίπου και είχε μια ενδιαφέρουσα ιστορική διαδρομή και μετεξέλιξη. Αρχικά, από το 1829, ως χοροί μπαλ-μασκε στα σπίτια των ντόπιων μεγαλοαστών. Κάποια στιγμή, από το 1870 και μετά οι ίδιοι χρηματοδοτούν την κατασκευή καρναβαλικών αρμάτων και καθιερώνεται και η παρέλαση. Χοροί και παρέλαση είναι για πολλές-πολλές δεκαετίες το επίσημο και γνωστό πέρα από την πόλη πατρινό καρναβάλι. Στο περιθώριο του, βέβαια, υπάρχει και μια λαϊκή εκδοχή του με γλέντια σε ταβέρνες ή σπίτια και με τις μπούλες (μεταμφίηση πρόχειρη με ρούχα του αντίθετου φύλλου, ρούχα της γιαγιάς κ.λ.π.). Λαϊκοί τεχνίτες είναι και οι κατασκευαστές των αρμάτων και μασκαράτων κι ανάλογη η τεχνοτροπία τους. Όμως το Καρναβάλι παραμένει η γιορτή των αστών

αφού οι φανταχτεροί χοροί τους και η οργάνωση και χρηματοδότηση από αυτούς της παρέλασης και των αρμάτων δίνουν τον τόνο. Κι εκτός από τις μπούλες οι ίδιοι, άλλωστε, δημιουργούν και τα λίγα αλλά χαρακτηριστικά έθιμά του: τον «πόλεμο» με τα κέρινα αυγά, τον σοκολατοπόλεμο, τους χορούς «μπουρμπούλια».

Αυτό το καρναβάλι, άλλωστε, είναι καθαρά ιταλογενές και δεν έχει καμία σχέση με τα αποκριτικά παγανιστικά έθιμα στην υπόλοιπη Ελλάδα που έρχονται από τα βάθη του χρόνου, ακόμα κι από τον αρχαίο θεό Διόνυσο, και που με τα με τα φαλικά σύμβολά τους και την ελευθεριότητα μεταμφιέσεων και τραγουδιών αποτελούν αγροτικές τελετουργίες για τη γονιμότητα της άνοιξης, τη παραγωγικότητα της γης και των κοπαδιών.

Τον δυτικότερο χαρακτήρα του ενισχύει το γεγονός ότι εκτός από την αρχικά κοσμοπολίτικη σύνθεση της τοπικής αστικής τάξης (Έλληνες από τις παροικίες, αλλά και Άγγλοι, Γερμανοί κ.ά. ως αντιπρόσωποι ή επιχειρηματίες οι ίδιοι στο εμπόριο της σταφίδας) και η λαϊκή συμμετοχή στο καρναβάλι εκπροσωπείται κυρίως από την πολυάριθμη στη πόλη ιταλική παροικία (φυγάδες από τη πατρίδα τους λόγω πολιτικών διωγμών) και από τους επανήσιους που έχουν εγκατασταθεί σε αναζήτηση εργασίας στη Πάτρα.

Το **Πατρινό καρναβάλι** πορεύθηκε με αυτά τα ιταλικά, αστικά και «ευπρεπή» του χαρακτηριστικά, άλλοτε πιο δυναμικό κι άλλοτε πιο υποτονικό, ανάλογα με τα συγκαιρινά του κάθε φορά πολιτικά και οικονομικά γεγονότα, ως το 1940. Στα χρόνια 1940 έως και το 1950 δεν έγινε καρναβάλι εξ αιτίας του πολέμου, της εχθρικής κατοχής και του εμφύλιου πολέμου που ακολούθησε στην Ελλάδα την απελευθέρωση από τους χιτλερικούς. Θα επαναληφθεί από το 1951 με μια οργανωτική μόνο διαφοροποίηση: από εδώ και πέρα οργανωτής του είναι ο Δήμος της Πάτρας.

Η μεγάλη ανατροπή, όμως, κυοφορήθηκε από τα σπλάχνα του και απηχεί έμμεσα τις κοινωνικές αλλαγές στα δικαιώματα και τις αντιλήψεις των νέων μετά το 1968 αν και εξωτερικά προέκυψε από δυο συμπτωματικά γεγονότα. Το 1966 στα πλαίσια του καρναβαλιού δοκιμάζεται ένα παιχνίδι: το κυνήγι του κρυμμένου θησαυρού από πληρώματα επιβατηγών αυτοκινήτων. Μετέχουν 94 μόνο άτομα που τα επόμενα χρόνια, καθώς τα αυτοκίνητα ως όρος συμμετοχής εγκαταλείπονται, θα διευρυνθούν. (Ανάμεσα στους 94 και ο παρουσιαστής Άλκης Στέας που από τον επόμενο χρόνο έως και το 1999 προσέφερε πολλά στον κρυμμένο θησαυρό και στο Πατρινό Καρναβάλι).

Το 1981 οι οικονομικές δυσκολίες του Δήμου για την παραγωγή σε επαρκή αριθμό καρναβαλικών αρμάτων για την μεγάλη παρέλαση οδηγούν ως αναγκαστική λύση στη συμμετοχή σε αυτή των «πληρωμάτων». Αυτό ήταν. Η συμμετοχή νέων στις ομάδες του κρυμμένου θησαυρού πολλαπλασιάζεται με ταχύτητα κι όταν ο οργανωτής Δήμος, μετά το 1987, αποδεχθεί κι ενθαρρύνει ανεπιφύλακτα το γεγονός η αύξηση της συμμετοχής γίνεται πια με γεωμετρική πρόοδο. Το Πατρινό Καρναβάλι γίνεται υπόθεση των νέων, μετεξελίσσεται σε πάνδημη γιορτή των Πατρινών κι έτσι γνωρίζει μια θελλώδη συνεχή ανάπτυξη σε όλες τις παραμέτρους του.

(Πληροφορίες από την ιστοσελίδα <http://www.carnivalpatras.gr>)

Το Καρναβάλι της Πάτρας αριθμώντας ζωή 173 ετών, αυτή τη στιγμή αποτελεί τη μεγαλύτερη και τη μαζικότερη εκδήλωση στον ελλαδικό χώρο και μία από τις μεγαλύτερες αντίστοιχες εκδηλώσεις στην Ευρώπη, στη διάρκεια της χειμερινής περιόδου.

Μία τόσο μεγάλη εκδήλωση έχει φιλοσοφία και στόχους. Βασική φιλοσοφία μας η σύνδεση του Καρναβαλιού με τις Τέχνες και στόχος μας η αναβάθμιση και η καθιέρωση του, μεταξύ των μεγάλων Καρναβαλιών της Ευρώπης.

Ταυτόχρονα με τα γνωστά καρναβαλικά δρώμενα, διοργανώνονται παράλληλες εκδηλώσεις που στοχεύουν αφενός στην ενδυνάμωση του Καλλιτεχνικού στοιχείου μέσα στο Καρναβάλι και αφετέρου στη διατήρηση παραδοσιακών μορφών τέχνης μέσω ανταλλαγών με άλλες περιοχές της Ελλάδας, των Βαλκανίων και της Ευρώπης.

Σκοπός μας να μπορούν να μπουν οι βάσεις για περαιτέρω εξέλιξη αυτών των εκδηλώσεων για διακρατικές πολιτιστικές ανταλλαγές σε Διεθνές επίπεδο.

(Πληροφορίες από την ιστοσελίδα <http://www.depap.gr>)

ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ

Η Καθαρή Δευτέρα ονομάστηκε έτσι, επειδή οι χριστιανοί «καθαρίζονταν» σωματικά και πνευματικά. Την Καθαρά Δευτέρα σταματά η κατανάλωση κάθε αρτύσιμου φαγητού και ξεκινά μια νηστεία που είναι διάρκειας 40 ημερών, όσες δηλαδή και οι μέρες νηστείας του Χριστού στην έρημο. Η λαγάνα που συνηθίζουμε

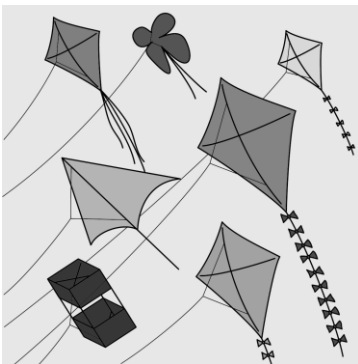
να καταναλώνουμε τη μέρα αυτή, παραπέμπει στα «άζυμα» της Παλαιάς Διαθήκης. Ταυτόχρονα ξεκινά και η πνευματική κάθαρση, με την παρακολούθηση των λειτουργιών της Μεγάλης Σαρακοστής.

Από παλιά η Καθαρή Δευτέρα, πέρασε στην συνείδηση του λαού, σαν μέρα καθαρμού. Οι βυζαντινοί, την Καθαρή Δευτέρα την ονόμαζαν Απόθεση -Απόδοση, και τελούσαν δρώμενα. Τραγουδούσαν σχετικά άσματα, από τα οποία έχουν σωθεί μικρά μέρη μέχρι στις μέρες μας. «Ίδε το έαρ το καλόν πάλιν επανατέλλει, φέρον υγείαν και χαρά και την ευημερίαν».

Το πέταγμα του αετού, είναι ένα έθιμο μεταγενέστερο. Κούλουμα ονομάζεται η καθαροδευτεριάτικη έξοδος στην εξοχή και το πέταγμα του αετού. Οι χριστιανοί, παρέες παρέες βγαίνουν στην εξοχή, παίρνοντας μαζί τους νησίσιμα φαγητά, και το ρίχνουν στην διασκέδαση και τον χορό. Τα κούλουμα από τόπο σε τόπο γιορτάζονται διαφορετικά, με διάφορες εκδηλώσεις. Παντού όμως επικρατεί κέφι, χορός και τραγούδι. Για την ετυμολογία της λέξης κούλουμα υπάρχουν πολλές εκδοχές. Κατά τον Νικόλαο Πολίτη, πατέρα της ελληνικής λαογραφίας, η λέξη προέρχεται από το λατινικό *Cumulus* (κόλουμους) που σημαίνει σωρός, αφθονία αλλά και το τέλος. Εκφράζει δηλαδή το τέλος, τον επίλογο της Απόκριας. Σύμφωνα με μια άλλη εκδοχή προέρχεται από μια άλλη λατινική λέξη, την λέξη «κόλουμνα» δηλαδή «κολώνα». Κι αυτό επειδή το πρώτο γλέντι της Καθαρής Δευτέρας στην Αθήνα, έγινε στις Στήλες του Ολυμπίου Διός.

Όποια όμως κι αν είναι η ρίζα της λέξης, απ'όπου κι αν προέρχεται, τα κούλουμα είναι μια καλή ευκαιρία για όλους μας, να διασκεδάσουμε κοντά στην φύση.

ΧΑΡΤΑΕΤΟΣ

Την Καθαρή Δευτέρα, ο ουρανός, από άκρη σε άκρη στην Ελλάδα, γεμίζει με πολύχρωμα «πουλιά», τους χαρταετούς. Κατά την επικρατούσα άποψη, οι χαρταετοί είναι επινοήση των Ανατολικών λαών. Σε αυτές τις χώρες, η τέχνη της κατασκευής χαρταετών τελειοποιήθηκε, φτάνοντας στο σημείο να φτιάχνουν «ιπταμένους» δράκους, πουλιά, ψάρια, ζώα. Τους στόλιζαν με ευχές και επιθυμίες, και τις έστελναν με έναν αετό, όσο πιο κοντά μπορούσαν στον θεό. Προσάρμοζαν πάνω τους μικρές φλογέρες, οι οποίες σφύριζαν καθώς περνούσε από μέσα

τους ο αέρας, κι ο ήχος που έβγαζαν πίστευαν ότι έδιωχνε μακριά τα κακά πνεύματα. Ή σήκωναν πολλούς μαζί αετούς στον ουρανό, με συνοδεία ύμνων, προσευχή και ικεσία στους θεούς τους. Ακόμα και σήμερα, δυο χιλιάδες χρόνια μετά, οι Κινέζοι πιστεύουν ότι πετώντας αετούς, θα διώξουν μακριά τους την κακή τύχη, και ότι όσο πιο ψηλά φτάσει ο αετός, τόσο πιο τυχεροί θα είναι. Στην Κίνα, η παράδοση λέει, ότι αετούς έφτιαχναν από το 1000 π.Χ. Η πρώτη όμως γραπτή μαρτυρία βρίσκεται σε κείμενο του 4ου π.Χ. αιώνα, το οποίο αναφέρει ότι κάποιος Κουνγκσού Φαν, κατασκεύασε ένα «ξύλινο πουλί» το οποίο πέταγε επί τρεις συνεχόμενες μέρες. Από πολύ νωρίς οι χαρταετοί εκτός από παιχνίδι ή την χρήση τους σε θρησκευτικές τελετές, άρχισαν να έχουν και πρακτικές εφαρμογές. Αναφέρεται ότι ο αυτοκράτορας Γουέν Χσούν Τι, έκανε πειράματα πτήσεων με αετούς, φτιαγμένους όμως όχι από χαρτί ή ύφασμα, αλλά από μπαμπού τους οποίους επάνδρωνε με κρατούμενους. Όσοι από αυτούς επιζούσαν των πτήσεων αυτών, κέρδιζαν την ελευθερία τους.

Αετοί που βασίζονταν πάνω στα ίδια σχέδια, χρησιμοποιήθηκαν σε ευρεία κλίμακα για στρατιωτικούς σκοπούς. Σύμφωνα με γραπτές μαρτυρίες, οι χαρταετοί ήταν τόσο μεγάλοι και τόσο γερά κατασκευασμένοι, που μπορούσαν να σηκώσουν και να κρατήσουν στον αέρα για ικανό χρονικό διάστημα έναν στρατιώτη, προκειμένου να παρακολουθήσει τις κινήσεις του εχθρού, αλλά και για μετάδοση σιγιάλων, από μια περιοχή σε μια άλλη.

Κατά την διάρκεια της δυναστείας των Χαν, κάποιος στρατηγός χρησιμοποίησε έναν αετό για τοπογραφικούς σκοπούς! Σκοπός του ήταν να καταλάβει ένα παλάτι, αλλά συναντούσε σθεναρή αντίσταση. Σκέφτηκε λοιπόν να κατασκευάσει ένα τούνελ, και να κάνει έφοδο στο παλάτι. Το βασικό του όμως πρόβλημα ήταν ότι δεν μπορούσε να υπολογίσει το μήκος που θα έπρεπε να έχει το τούνελ αυτό, ώστε να βγει στο κέντρο του παλατιού. Σκέφτηκε λοιπόν το εξής: σήκωσε έναν χαρταετό στον αέρα, με την άκρη του σκοινιού του στο σημείο που θα ξεκινούσε το τούνελ και τον ίδιο τον χαρταετό να υπερίπταται πάνω από το παλάτι. Έτσι είχε ένα φανταστικό ορθογώνιο τρίγωνο. Κάνοντας μετά απλές γεωμετρικές πράξεις, μπόρεσε να υπολογίσει με ακρίβεια το μήκος του τούνελ.

Αυτό όμως που δεν ξέρουμε οι περισσότεροι, είναι ότι και κατά την ελληνική αρχαιότητα υπήρξαν δείγματα προσπαθειών κατασκευής αετών. Αναφέρεται ότι ο αρχιμηχανικός Αρχύτας, χρησιμοποίησε στις μελέτες του τον αετό. Ο Αρχύτας (440 - 360 π.Χ.) ήταν ένας μαθηματικός από τον Τάραντα, μαθητής του Πυθαγόρα που ασχολήθηκε και με πτήσεις. Θεωρείται ο τελευταίος αλλά και ο σημαντικότερος των Πυθαγορείων. Κείμενα του Αρχύτα λέγεται ότι μελετούσε και ο Γαλιλαίος. Επίσης σε ελληνικό αγγείο της κλασικής εποχής, υπάρχει παράσταση κόρης, η οποία κρατά στα χέρια της μια λευκή σαίτα από το νήμα της, έτοιμη να την πετάξει.

Στην Ευρώπη ο χαρταετός εμφανίζεται γύρω στο 1400 μ.Χ. Τον έφεραν εξερευνητές που είχαν επιστρέψει από την Ασία. Βέβαια εκείνοι οι αετοί δεν ήταν όπως τους ξέρουμε σήμερα. Κι αυτό γιατί για να γίνει ο χαρταετός χρειάζεται πολύ και λεπτό χαρτί, το οποίο ήταν είδος πολυτελείας εκείνη την εποχή. Γι' αυτό, οι αετοί κατά την διάρκεια του Μεσαίωνα, ήταν φτιαγμένοι από πανί, όπως τα πανιά των πλοίων.

Γραπτές αναφορές για την παρουσία αετού στην Ευρώπη συναντάμε σε γερμανικά έγγραφα του 1450. Αργότερα, το 1606, ένας Ισπανός κληρικός έγραψε στο ημερολόγιο του, ότι τον χρησιμοποιούσαν σαν «παιχνίδι χαράς, την ημέρα του Πάσχα».

Μια γαλλική παράσταση του 1657 κι άλλη μια του 1807, μας δείχνουν παιδιά που παίζουν με χαρταετό. Από αυτό μπορούμε να υποθέσουμε, ότι τα πλουσιόπαιδα της Ευρώπης, που διέθεταν χαρτί, ξεκίνησαν πρώτα την ενασχόληση τους με την κατασκευή και το πέταγμα του αετού.

Όμως οι αετοί, φτιαγμένοι από χαρτί ή ύφασμα, χρησιμοποιήθηκαν και για επιστημονικούς σκοπούς.

Το 1752, ο Βενιαμίν Φραγκλίνος, διαπίστωσε με την βοήθεια ενός αετού, τον ηλεκτρισμό της ατμόσφαιρας και έφτιαξε το αλεξικέραυνο.

Το 1880 ο Αυστραλός Hargrave σχεδίασε τεράστιο αετό για μετεωρολογικές παρατηρήσεις.

Σύμφωνα με προφορικές μαρτυρίες, την μεγάλη γέφυρα του Νιαγάρα την ξεκίνησαν, περνώντας από την μια όχθη στην άλλη το πρώτο σκοινί δεμένο σε έναν χαρταετό.

Επίσης υπάρχουν αναφορές για πλοία που είχαν εξοκείλει σε ακτές και τα οποία απεγκλωβίστηκαν, αφού τους είχαν ρίξει ναυαγοσωστικά καλώδια με την βοήθεια αετών.

Έτσι οι χαρταετοί, παρόλο που στις μέρες μας τους συνδυάζουμε μόνο με το παιχνίδι, έχουν χρησιμοποιηθεί ευρέως από τον άνθρωπο για πολλούς σκοπούς.

Τους χρησιμοποίησαν για ψάρεμα, για να διεξάγουν μετρήσεις, για στρατιωτικούς σκοπούς, ακόμα και για να διεξάγουν επιστημονικά πειράματα.

Το πέταγμα του αετού την Καθαρή Δευτέρα είναι ένα όμορφο παιχνίδι, ένα γραφικό έθιμο, ένα πανηγύρι χρωμάτων στους ουρανούς μας. Ας το χαρούμε προσπαθώντας να στείλουμε και τον δικό μας αετό, ψηλά στον ανοιξιάτικο ουρανό, κοντά στον ήλιο.

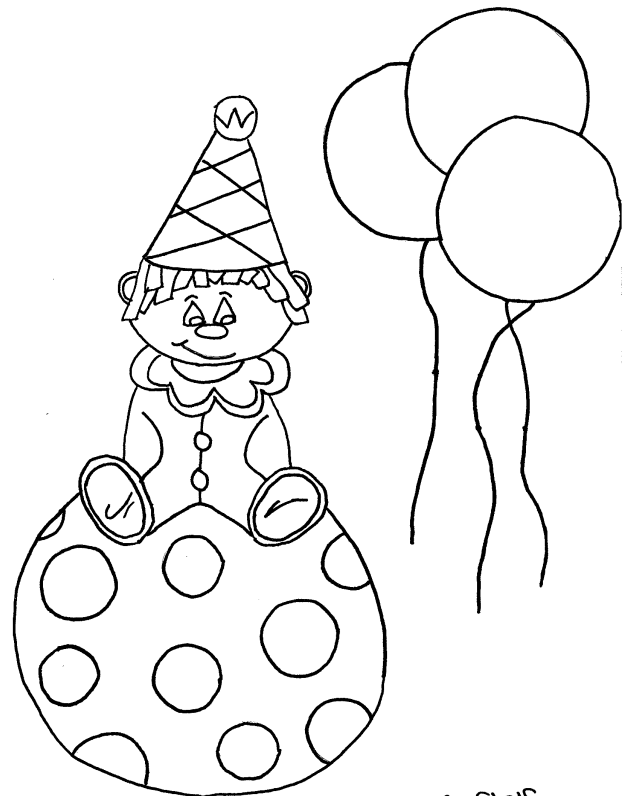
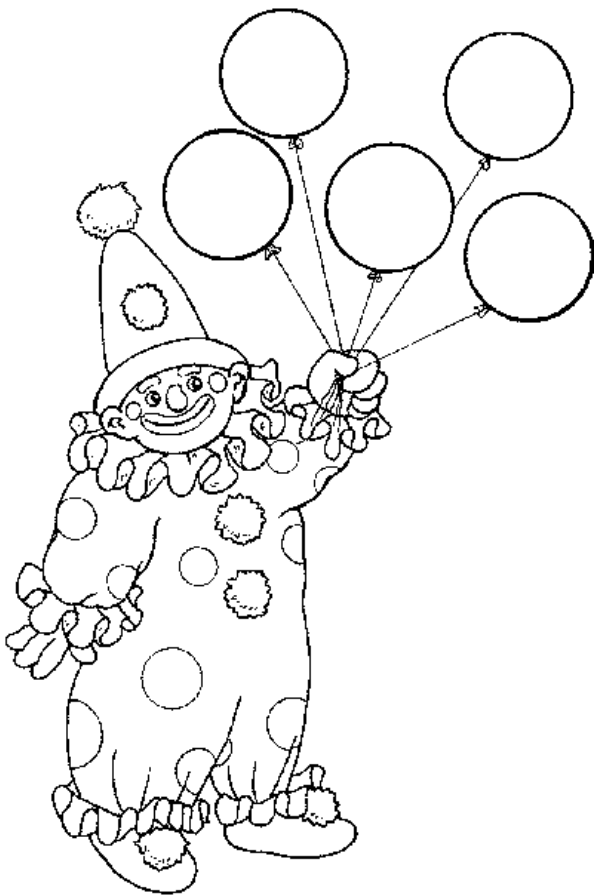
Από τον **Μη κερδοσκοπικό Οργανισμό** που έχει σκοπό να μειώσει τα Παιδικά Ατυχήματα και τις δυσάρεστες συνέπειές τους "**Αντιμετώπιση Παιδικού Τραύματος**", μεταφέρουμε τα εξής:

Για τα παιδιά μας Καθαρή Δευτέρα σημαίνει το έθιμο του Χαρταετού. Δυστυχώς, όμως, κάθε χρόνο, το έθιμο αυτό γίνεται αιτία σοβαρών ατυχημάτων. Προκειμένου να αποφύγουμε τέτοιου είδους ατυχήματα είναι σημαντικό:

- **Να επιλέγουμε με προσοχή τον τόπο που θα πετάξουμε το χαρταετό.** Ιδανικά, επιλέγουμε χώρους ανοιχτούς, μακριά από ηλεκτροφόρα σύρματα και γκρεμούς, και ποτέ ταράτσες. Η πτώση από ύψος αποτελεί έναν από τους πιο σοβαρούς τραυματισμούς που μπορεί να προκληθεί από το πέταγμα του χαρταετού.

- **Σε περίπτωση που ο χαρταετός μπλεχτεί σε ηλεκτροφόρα σύρματα, σε καμία περίπτωση να μην προσπαθήσουμε να τον ξεμπλέξουμε,** καθώς υπάρχει σοβαρός κίνδυνος ηλεκτροπληξίας.

- **Να επισημάνουμε στα παιδιά ότι το ίδιο το σκοινί του χαρταετού χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή.** Ο χειρισμός του είναι δυνατόν να προκαλέσει δυσάρεστα ατυχήματα, όπως κόψιμο στα χέρια ή το λαιμό και εγκαύματα από την τριβή.

©2007 Craftelf

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΔΕΛΩΝΗΣ, ΑΝΤΩΝΗΣ

ΑΓΑΠΩ ΜΙΑ ΓΑΤΑ, ΕΝΤΑΞΕΙ;

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ISBN : 960-453-064-X

Εκδότης: Εκδόσεις Ψυχογιός

Ο Ποτ είναι ένας αξιοπρεπέστατος σκύλος που ζει σε ένα θερμοκήπιο. Η Μελίσα είναι μια χαριτωμένη γάτα, που ο Ποτ της σώζει τη ζωή "ένα βράδυ που 'βρεχε, που 'βρεχε μονότονα". Και να... που γίνεται ένα μικρό θαύμα: ο Ποτ αγαπά παράφορα τη Μελίσα και της ζητά να τον παντρευτεί! Απίστευτα πράγματα... Μέσα σ' αυτό το χιουμοριστικό μυθιστόρημα συμβαίνουν κι άλλα πολλά και περίεργα. Και με αφορμή την "τρελή αγάπη" ενός σκύλου για μια γάτα, περνούν πάρα πολλά μηνύματα για τις σχέσεις των ζώων, την οικολογία, την ειρήνη αλλά και το σεβασμό του ανθρώπου προς τα ζώα. Ένα τρυφερό και διασκεδαστικό βιβλίο!

ΨΥΧΟΓΥΙΟΥ, ΜΑΡΙΝΑ

ΤΟ ΣΚΑΦΟΣ ΤΗΣ ΔΑΝΑΗΣ

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ, ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

ISBN : 960-88193-0-X

Εκδότης: Ikaros Marin

Πρόκειται για ένα νέο βιβλίο που απευθύνεται σε παιδιά ηλικίας 8 έως 12 ετών και μέσα από ένα παραμύθι τα μυεί στην ιστιοπλοΐα με σκάφη τύπου optimist. Οι νεαροί ιστιοπλόοι θα αγαπήσουν την αβύθιστη Δανάη και θα μοιραστούν μαζί της το θρίαμβο του ταξιδιού της. Κατά τη διάρκεια αυτού του ταξιδιού, οι μικροί αναγνώστες θα

μάθουν μερικά από τα βασικά της ιστιοπλοΐας: Θα μάθουν να γνωρίζουν και να προσέχουν το σκάφος τους, να φροντίζουν πάντοτε για την ασφάλειά τους, να καταλαβαίνουν τη διεύθυνση του ανέμου, τις πλεύσεις, το τακ, την πότζα όλοι οι μικροί ιστιοπλόοι. και άλλα πολλά. Ένα βιβλίο που θα λατρέψουν

ΧΑΝΣ ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΑΝΤΕΡΣΕΝ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ Η ΠΩΣ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΛΑΘΟΣ

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ISBN : 960-375-898-1

Εκδότης: Εκδόσεις Μεταίχμιο

Ένα υπέροχο παραμύθι με πρωτότυπη εικονογράφηση της Ιόλης Σηφακάκη που ξεδιπλώνει μέσα από ολοζώντανες εικόνες τις εναλλαγές της φύσης ανάλογα με τις εποχές, αποδεικνύοντας πως το ανθρώπινο ημερολόγιο μπορεί και να κάνει λάθος?

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ένας τύπος σε ένα ταξί θέλει να πει κάτι στον ταξιτζή. Όπως είναι από πίσω του λοιπόν, κάνει λίγο μπροστά και τον χτυπάει ευγενικά στον ώμο με τα δάχτυλα.

Ο ταξιτζής τρελαίνεται!

Χάνει τον έλεγχο του αυτοκινήτου, πέφτει πάνω σε ένα σκουπιδοτενεκέ, ανεβαίνει στο πεζοδρόμιο, περνάει ξυστά από μία γριούλα, και σταματάει λίγα εκατοστά μπροστά από μία βιτρίνα σε ένα μαγαζί.

Γυρίζει στον πελάτη έξαλλος και του λέει :

"Είσαι τρελός; Κόντεψα να πάθω καρδιακή προσβολή!"

"Μα κύριε, απλά σας ακούμπησα λίγο στον ώμο για να σας μιλήσω!"

"Ναι, ξέρετε, δίκιο έχετε, αλλά είναι η πρώτη μέρα που δουλεύω ταξιτζής. Τα τελευταία 25 χρόνια οδηγούσα νεκροφόρα!"

Γιατί στους άντρες αρέσουν τα ανέκδοτα για τις ξανθιές;
Γιατί είναι τα μόνα που καταλαβαίνουν!

Μια φορά ήταν ο Τοτός και ο μπαμπάς του.

Ο μπαμπάς του, τον έστειλε να πάρει αναψυκτικά.

Εκείνος πήγε στο κρεοπωλείο και ζήτησε coca-cola.

Ο κρεοπώλης του είπε: «την επόμενη φορά θα σε κρεμάσω».

Πήγε ο Τοτός σπίτι και είπε στον πατέρα του ότι έπαθε.

Εκείνος του είπε να ξανά πάει. Πήγε λοιπόν και έπαθε ξανά το ίδιο.

Γύρισε σπίτι... τα ίδια. Την άλλη φορά που πήγε, ο κρεοπώλης τον κρέμασε δίπλα σε ένα κοτόπουλο.

Τότε ο Τοτός γυρνάει προς το κοτόπουλο και λέει:

«και εσύ για coca-cola ήρθες»;

Αινίγματα

Κάτω από κόκκινα μαδέρια
κάθονται άσπρα περιστέρια...

(Απ.: τα δόντια)

Πύργος ολοστρόγγυλος,
κανόνια φορτωμένος...

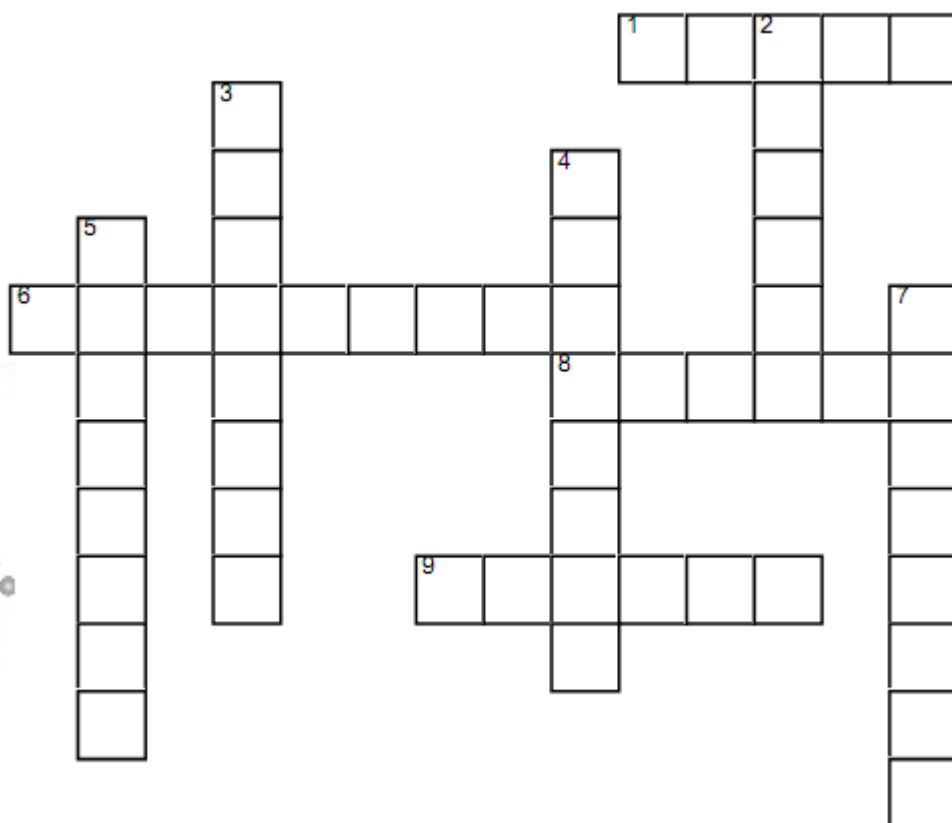
(Απ.: ο αχινός)

Στα μαγειριά με συναντάς,
με ξέρουνε οι κήποι, πολλές φορές
για μένα κλαις, χωρίς να έχεις λύπη...

(Απ.: το κρεμμύδι)

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΑΠΟΚΡΙΑΣ

1. Τη βάζουμε στο πρόσωπο.
  2. Εκεί συγκεντρώνονται τα πληρώματα των γκρουπ.
  3. Ξένα μαλλιά που φοράμε στις απόκριες.
  4. Το κυνήγι του χαμένου...
  5. Στην παρέλαση οι συμμετέχοντες τρέχουν ή ...
  6. Τις πετάνε με το τέλος της παρέλασης στους θεατές
  7. Σ' αυτή παίρνουν μέρος τα γκρουπ.
  8. Σ' ένα από αυτά βρίσκεται και η βασίλισσα του καρναβαλιού.
  9. Τις φοράνε τα μέλη των γκρουπ.
- (Οι λύσεις στο επόμενο τεύχος)

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

ΚΟΥΙΖ

Ποιος είναι ο αιώνιος αντίπαλος της Άρσεναλ;

T _ _ _ _ _

Ποια ομάδα έχει πάρει όλα τα πρωταθλήματα που έπαιξε πέρσι;

M _ _ _ _ _

Ποια ομάδα έχει κατακτήσει 9 φορές το Champions League;

P _ _ _ _ _

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΑ

1. Η ομάδα που κατέκτησε το Champions League το 2009.
2. Ο λεγόμενος «βασιλιάς» του NBA.
3. Είναι πρώτο στη Super League της Ελλάδας.
4. Η Premier League είναι πρωτάθλημα της ...(χώρα).
5. Έτσι είναι το μικρό όνομα του Χριστοδουλόπουλου.
6. Το έχει το όνομα Νιανγκ στην αρχή.
7. Η αντίπαλος του Ολυμπιακού στο Champions League.
8. Η αντίπαλος του Παναθηναϊκού στο Champions League.

1. _ _ _ P _ _ _ _ _

2. _ _ _ _ O _ _ _ _

3. _ _ _ N _ _ _ _ _

4. _ _ _ A _ _ _ _ _

5. _ _ _ Λ _ _ _ _ _

6. _ _ _ N _ _

7. _ _ _ _ T _ _

8. _ _ O _ _

(Οι λύσεις στο επόμενο τεύχος)

ΚΑΛΟ
ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ